

LA JUMĂTATEA DRUMULUI DINTRE IUBIRI

Andreionthe poetry

Un gând își freacă palmele frenetic,
Făcând ca să mă pierd prin a mea fire,
Cotrobăind prin inima-mi naivă,
Ca să se-agățe strașnic de-o simțire.

‘Și-aruncă ancora făr’ să mă-ntrebe
Până-n adâncul ontic ce m-apasă
Și râde de acolo, dinspre mine,
Ca un păianjen ce m-a prins în plasă.

E-un gând despre-a’ iubirii sensuri duale,
Ca un anchetator de dedesubturi
Ce zac comod în ființa mea plăpândă,
Ușoară ca un fulg printre abrupturi.

Iar gându-acesta-mi spune că iubirea
E-adevărată doar de se jertfește
Și de-nțelege și acceptă truda
Pentru acel ce inima-l iubește.

Mai e o dragoste, mereu prezentă:
Cea care pe ea însăși se adapă,
Cerând ea jertfă multă de la ceilalți
Și neputând în sine să-si încapă.

Și-mi spune gândul că eu merg adesea
Spre dragostea cu-a doua trăsătură,
Deși nu asta-i calea cea mai bună
Pe care să-mi îndrept a mea făptură.

Ideea asta-mi zbârnâie-n timpane,
Nedându-mi voie să mai dorm o clipă -
Mă cheamă ca un clopot de alamă
Ce adevăru-n mine-l înfiripă.

De n-oi putea iubi cum se cuvine,
Voi lua avântul unei noi trăiri -
Măcar să fiu, în încercarea ființei,
La jumătatea drumului dintre iubiri!